

Hi havia dos ocells parats sobre les branques d'un mateix arbre, que era un salze. Un d'ells estava en una branca de la part més alta de l'arbre i l'altre estava a la part més baixa.

Després d'una estona, l'ocell que estava a la part més alta va dir : “Que boniques són aquestes fulles tan verdes!” L'altre ocell va prendre aquella afirmació com una provocació perquè ell no veia cap fulla verda i, de seguida, li va contestar : “Necessites ulleres...No veus que són blanques, i no verdes?” I el de la part de dalt , una mica molest, li va replicar: “Tu sí que no t'hi veus! Les fulles d'aquest arbre són verdes!” I com que l'altre li va tornar a contestar negant el que ell deia, l'ocell de dalt es va precipitar contra el seu company, empipat perquè li negava una cosa tant evident. L'altre no es va moure, i quan van estar junts, a punt de barallar-se per aquella bajanada, tots dos van tenir la bona idea de mirar amunt. Aleshores, l'ocell que venia de dalt va quedar sorprès i va dir :” Sí que és estrany... Les fulles d'aquest arbre són blanques! Però, ja veuràs ; puja on jo estava abans”. I tots dos van volar cap a la part alta de l'arbre ...I allí van comprovar que les fulles es veien de color verd!

És a dir que tots dos tenien raó; la qüestió simplement era el lloc des del qual es miraven les fulles.

Alguna vegada hem fet l'experiència de mirar des del punt de vista d'una altra persona? Les coses no sempre són únicament de la manera com nosaltres les veiem...I va molt bé posar-se en la situació dels altres per així comprendre millor com actuen, què pensen i què fan. S'evitarien moltes baralles inútils si aprenguéssim simplement a fer això :intentar comprendre les idees i els sentiments dels altres. No sempre és fàcil, certament, però és una actitud que ajuda a millorar i, molt, la convivència.

